

CANTAR COM ELS ÀNGELS

-Mare, mare, puc quedar-me aquest ocellet que ha caigut del seu niu? -va preguntar un nen a la seva mare.

I la mare li va dir -Els ocells estan fets per volar i per

Cantar com els àngels.

El nen es va quedar pensatiu i després d'una estona va dir:

-Sí, però aquest està malaltó no canta.

-No deu ser que l'estàs estrenyent amb les mans? -li va preguntar la mare.

-No, l'agafo amb molta cura. Deixa que me'l quedi almenys uns dies a veure si canta...

-D'acord -va dir la mare-, però amb la condició que em prometis que quan es curi el deixarem continuar volant...

L'ocellet era preciós, amb unes ales suaus i un bec de nacre. Però passaven els dies i continuava sense cantar. No deixava anar ni una refilada.

-Què li pot passar, mare? Què podem fer perquè canti? -va preguntar el nen a la seva mare. I la mare li va dir:

-Potser està trist. Per què no els dius als teus amics que toquin per a ell a veure si la música l'anima?

I el nen va demanar als seus amics que toquessin els seus instruments... i va sonar l'arpa, el saltiri, la guitarra, i també sonava l'orgue, el llaüt i finalment la flauta...

En sentir-la, l'ocellet va fer una refilada fina, piu, piu. I com si s'hagués despertat d'un llarg somni, va continuar amb un piu més fort, i un altre i un altre, com si s'aclarís la gola, fins que va començar a cantar amb un to tan bell, tan intens, que la gent s'aturava sota la finestra per sentir-lo... i comentava:

-Mai no havia sentit cantar un ocell així, sembla d'un altre planeta!

-Quina bellesa! Em sento transportada...

-Haig d'escriure-ho per explicar-ho...

La mare va dir al nen: "Ara que ja està curat, que ha recuperat el cant, has de complir la teva promesa i deixar que continuï volant."

I el nen el va acariciar per última vegada i li va dir: "Adéu ocellet, sigues feliç i vola...".

Però abans d'anar-se'n, l'ocell, com a signe d'agraïment, va brodar amb el bec la seva silueta al vestit de la mare.

Cada vegada que la mare se'l posa tothom queda fascinat en veure'l: està brodat amb or i plata. Però el més bonic és que a través d'ell la mare i el fill recorden amb goig la visita lluminosa del preciós ocellet que cantava com els àngels.

Guió: Victoria Bermejo

A partir de "Mare de Déu dels àngels" de Pere Serra (MNAC)